

FÖRENANDETS TID OCH TECKEN

God kväll! En förmån att få vara här ikväll och stå på den här platsen.

² Jag kom nedför vägen i förmiddags. . . Jag hade varit borta och bett och väntat på Herren. Och då jag kom nedför vägen, slog jag på en radiopredikant, broder Smith, den färgade brodern, (hörde Ni allesammans på honom i förmiddags? Någon av Er?) uppe i, jag tror det är Ohio. Någon berättade för mig, att han skulle predika, och sa: "Du borde slå på honom, så där!"

³ Jag råkade bara få in honom i förmiddag. Och han berättade förvisso om, hur synden överflödade i världen idag, och han var. . . Och jag skruvade litet mer, en station längre bort och kom ner och hörde en annan. Vid den tiden jag kom ner hit, var jag ungefär färdig att se efter, om det inte var för sent att komma till kyrkan i förmiddags, då jag kom in. Så vi är verkligen mycket privilegierade att få vara här ikväll och få göra tjänst i Herrens tjänst.

⁴ Och vi talade om broder Neville och budskapet här om dagen med den här lilla damen, vår syster, som just lämnade oss. Det var, vi vet alla, vem det var, det var syster Weaver. Och tänker på en man här, som ska döpas ikväll. Hon. . . Jag döpte henne i den här dopgraven, då jag. . . De måste ta hit henne i rullstol. Hon var döende i cancer, och hon hade bara den natten kvar att leva. Doktorerna hade redan gett upp om henne, hon skulle komma att dö nästa morgon. Och jag for hem till henne och försökte tala med henne om gudomlig hebrägdagörelse, och hon sa bara om och om igen: "Jag är inte värdig, att Du kommer in under mitt tak." Hon sa: "Jag – jag är inte värdig att ha en predikant i mitt hus." Hon sa: "Jag är en syndare." Men hon sa: "Sir, jag vill inte dö så här." Och så tog Grace Weber här uppe mig med sig ner dit. Jag kom just in, trött efter mötena. Och där, då jag bad för henne och läste Skriften för henne, blev hon frälst. Då kunde hon knappast räcka upp sin hand, men hon ville skaka hand med varenda en. Hon bara. . . Någoting hände med henne.

⁵ Och medan de skakade hand, såg jag i en syn henne gå till en kycklingbur och komma tillbaka. Jag sa: "All right, det kommer att bli all right nu." Och det är arton år sedan. Och hon har varit ett språng före den där canceren hela tiden. Om hon dog. . . Dog aldrig av någon cancer, hon fick en hjärtattack, som gjorde slut på henne. De hade henne under syrgas, hon dog i en hjärtattack.

⁶ Och då tänkte jag, precis på slutet, då folket gick ut, och de sjöng *Då Jesus kom*. Det var exakt vad som hände, Han kom och skonade hennes liv i de där arton åren. Och jag tänkte: "Så passande!" Den där kvinnan visste troligen inte om, att hon

gjorde det på det sättet. Eller också kanske hon visste det. Men så passande det bara var, att ha den där delen där: *Då Jesus kom.*

7 Nu dröjer det ett litet tag, hoppas jag, till min stora insats med möten. Jag blir riktigt nervös. I morse var jag så uppskruvad, att jag for upp för att – för att be. Och jag är tillbaka här hemma. Familjen tog jag just till Arizona, och jag är . . . Så barnen kommer till skolan. Och jag är tillbaka här bara för att – för att liksom slappna av, gå på jakt med broder Wood och några av bröderna här. Gå ut på jakt den här kommande veckan. Vi far ner till Kentucky. Och jag var . . . Har varit i . . . Jag bara råkade komma den dagen då – då fru Weaver dog, och det är bara rätt, att jag kunde vara här och hjälpa broder Neville i den där begravningen.

8 Och jag försöker inte . . . Jag försöker inte att – att säga alltför mycket om det, Ni vet, om folk som klagar. För jag tycker, att en av de hemskaste saker man kan få se är en – en man eller kvinna, som alltid klagar. Jag har alltid tänkt: "Gud, bevara mig från det." Ser Ni, det försvagar tron hela tiden, vet ni. Man bara – man bara . . . Om man – om man . . . Jag vet, att då de blir äldre, varenda en av oss, kommer någonting att hända, och någonting händer. Och jag vet, att de där små sakerna kommer att hoga sig hela tiden, eftersom man blir äldre, det måste de vara. Men jag tycker, att en av de hemskaste sakerna är, då Satan kröner en persons liv, en surmulen gammal man eller gammal kvinna, ser Ni. Jag – jag hoppas, att jag inte blir sådan. Jag hoppas, att jag kan bära det, mina bördor, och komma dit, där . . . Jag vill ha mitt liv krönt med Guds ära: Hans tålmod, mildhet, frid, ödmjukhet och fyllt med Den Helige Ande.

9 Och jag . . . En av mina viktigaste saker, som alltid har plågat mig genom mitt liv, har varit nervositet. Så då jag blir så utsliten, då blir jag riktigt trött. Jag blir . . . Känner det som att ingen bryr sig om en, Ni vet, och – och man är alldeles . . . Ni har det också. Och jag råkar bara ha en riktig överdos av det, Ni vet, och det blir riktigt illa ibland, så jag knappast kan . . . Det är spänning, och det är det som gör det. Och då kommer jag till en punkt många gånger då, särskilt med så många av de där synerna, ser Ni, där det bara får tag i mig. Jag tittar på en person, jag tänker: "Det här är en syn. Nej, nej, det är det inte. Jo! Är det inte?" Förstår Ni? Och Ni inser bara inte, hur mycket det där kostar på. Så då – så då undrar man. Då börjar man tänka: "Jaha, man är . . ." Så blir man utom sig och säger: "Vad nu, vad – vad har jag gjort? Här är jag, jag är femtio år gammal och jag har ingenting gjort för Herren, och jag håller på att bli gammal. Och vad är . . . ? Oj, oj!" Då blir man bara . . . Det vi brukade kalla "deppig". En del av Er bröder i min ålder kommer ihåg, vad de brukade kalla "att vara deppig". Pappa brukade tala om det, och jag undrade, vad han menade, och nu vet jag förvisso, vad han menade. Så då börjar man känna sig så där, vilket inte alls är sant. Det är bara man

själv, som vet det. Ser Ni, man vet det, det är bara man själv som vet det.

¹⁰ Så jag försökte lugna ner mig litet grand nu och bli redo för den – den där stora stöten, som jag hoppas ska komma snart. Och så genom. . . Jag måste fara till New York på en gång, och jag. . . Till en mötesserie där uppe, en kampanj. Och sedan ner till Shreveport, sedan fara tillbaka till Phoenix. Och sedan komma runt västra. . . Förenta Staternas södra gräns. Och så håller de på att göra förberedelser för utomlands nu, med början så fort vi kan efter årets början, kanske mars, april, någonting sådant, då man börjar i Stockholm eller Oslo och far världen runt, om vi kan, på den här nästa resan.

¹¹ Och nu är jag hemma, vilar liksom upp mig litet grand, för att liksom komma tillbaka till mig själv och liksom hämta mig. Och om Herren vill, ska jag vara tillbaka nästa söndag, nerifrån Kentucky. Och – och om det är all right, till Herrens behag, och broder Neville inte har någonting emot det, så ska jag bara försöka att ha mötet nästa söndag, om – om Herren vill. Och om Han bara är lika villig som broder Neville är, ska – ska jag vara här. Jajamensan, Han är bara så. . . Om Han är lika villig till det som broder Neville. Jag hoppas Han är det. Nu, ser Ni, så vet jag, att jag snart, om Herren vill, kommer att vara borta ifrån Er en längre tid.

¹² Och jag. . . Bara små budskap, då jag får någonting litet på hjärtat, då känner jag, att – att jag vill säga det till Er, ser Ni, så att vi kan ha gemenskap omkring det. Nu har jag några sådana, fem eller sex, som just kom till mig under de sista få dagarna. Och jag gick ut på ekorrjakt ett par dagar här ute. Och jag kommer till skogen och tar en blyertspenna och papper. Förstår Ni? Då det nu börjar bli bra dagsljus, lutar jag ryggen mot ett träd någonstans. Om jag inte somnar, börjar jag be, och då jag, då Herren ger mig någonting, börjar jag skriva ner små anteckningar om det, ser Ni. Ni vet vad jag menar. Då man kommer för sig själv, och då man. . . Sedan kommer jag in hit, skriver av alltsammans på ett pappersark. Och då jag sedan kallas, springer jag ut och får tag i mitt pappersark och börjar titta igenom det och se efter, vad jag kan börja med, ser Ni. Det var det, som hände just nu.

¹³ Så nu vill jag, om Herren vill, tala bara. . . Jag försöker göra. . . Skära ner de där stora, långa budskapen, ser Ni, som tar timmar. Och Herren hjälpte mig att göra ett ganska kort jobb av det i Chicago, sista kvällen där, ungefär trettio minuter. Och någon kom dit och sa: "Jag trodde inte det om Dig, men Du gjorde det." Så trettio minuter, från omkring två och en halv timme, eller tre, ser Ni. Så kanske jag kan skynda mig ikväll och få litet övning, inte hålla Er kvar alltför länge.

¹⁴ Gud välsigne Er! Vart jag än far, kommer det aldrig att bli en sådan plats som det här tabernaklet här. Det är hemma, det kära

hemmet. Och jag sympatiserar med familjen Weaver. Och med den här käre färgade brodern, som dog, jag bad tillsammans med honom en liten stund innan han gick bort, och en fin människa. Och han är hemma hos Gud nu, och det är över alltsammans. Och man måste ju i alla fall gå, och det vet vi alla. Så vi är. . . Må Herren låta deras själar vila i frid, och en dag väntar vi oss att få mötas i ett Land där borta, där det inte finns någon sjukdom, sorg eller död. Till dess, låt oss bara göra allt vi kan för Evangeliet!

¹⁵ På tal om påfrestning så bad jag över det i morse. Vad skulle man göra, om man inte hade påfrestningar? Tänk bara på det! Påfrestningar är en del av livet. Det där uppmuntrade mig liksom, då jag tänkte så där. Om man inte hade någon påfrestning, skulle man vara liksom en trasdocka, man skulle inte ha några känslor. Det skulle inte finnas någonting, man kunde arbeta med. Liksom en man och hustru, kanske om hon vill göra någonting, och de försöker arbeta tillsammans (särskilt kristna), och den andre vill. . . Och då man sedan kommer tillsammans för att. . . Upptäcker man vad hon har gjort, hon upptäcker. . . Ser ni, påfrestningen för Er faktiskt närmare varandra. Och någon talar om för en, att: "Tja", säger de, "tänk bara på den lilla hustrun, som fick leva i en sådan påfrestning, då Du inte var så snäll, eller mannen, som fick leva i påfrestningar, då Du inte var så snäll. Sedan, då alltsammans är förlåtet, titta, hur Du kände Dig mot honom! Å, man bara. . ." Ser Ni, man måste ha påfrestningar. Det är alltsammans.

¹⁶ Och tänk bara på känslan, tänk om man inte hade någon känslan, ingen smärta eller någonting! Tänk, om det inte fanns någon smärta alls! Man skulle inte ha någon känslan alls. Förstår Ni? Och om man inte hade någon känslan, då skulle ett av ens sinnen vara borta. Förstår Ni? Så, ser Ni, allting är precis rätt i alla fall. Så: "Gud, ge oss bara nåd till att stå emot det!", det är saken. Om vi bara står upp med den där nåden och står där och säger: "Vi vet, att då det här livet är slut, finns det härliga på andra sidan, dit vi väntar oss att få komma." Och nu kommer vi ihåg, att alla de här sakerna, det är en påfrestning.

¹⁷ Så, en del människor försöker presentera kristendomen så, "att man är fri från bekymmer. Man är. . ." Nej, det är man inte. "Man är fri från påfrestningar." Nej, då! Man ökar påfrestningarna då man blir en kristen, för man var liksom en slarver, glad och bekymmerslös, vad det än var där ute, brydde sig inte om, vad man gjorde.

¹⁸ Men då man har blivit en verklig kristen, undrar man vartenda ögonblick: "Behagar jag min Herre? Om jag kunde få höra ifrån Honom!" Det frestar på en, sätter en på sin vakt. Det är det, som gör en till det man är. Så trots allt är påfrestningen en välsignelse. Det är bara hur man ser på det. Det är bara hur man ser på det. Förstår Ni? Om man bara ser på den andra sidan,

finns det – finns det. . . Hur tunt man än skivar någonting, får man ändå två sidor på det, ser Ni. Så man vill se båda sidorna.

¹⁹ Så påfrestningar. . . Jag tänker: ”Oj, oj, det är. . . Vad är den här påfrestningen? Om jag kunde ha blivit född utan den här påfrestningen!” Nåväl, om jag inte hade haft den här påfrestningen, skulle jag inte ha varit det jag är. Jag skulle kanske inte ha varit en kristen. Det var den här påfrestningen, som drev mig till Jesus Kristus. Förstår Ni? Så den har varit någonting välsignat för mig.

²⁰ Så liksom Paulus sa då, ifråga om då han hade haft en påfrestning eller ett eller annat, hade han bett Herren att – att ta bort den ifrån honom tre gånger. Och Herren sa: ”Saulus, min. . . Paulus, min nåd är Dig nog.”

²¹ Han sa: ”Då ska jag berömma mig av mina krämpor. Så då jag är svag, är jag stark.” Förstår Ni? Så länge som det är Guds vilja, all right!

²² Nu frågade jag Honom en gång, då det brukade bekymra mig så illa, att det skrämde mig. Och Han sa till mig, för omkring åtta eller tio år sedan sa Han: ”Det kommer aldrig att skrämma Dig igen.” Och det har det aldrig gjort. Nånämensan. Oroar mig inte för det. Jag bara känner det, men jag vet, att det finns där. Men jag fortsätter bara, för det skrämmer mig inte längre, så tacksam för det.

Nu kunde Han ju ha sagt: ”Det ska inte vara så längre.”, precis lika väl som: ”Du kommer inte att vara rädd längre.”

²³ Så det är Hans vilja, som sker, så jag bara omfamnar den och säger: ”Tack, Herre, jag ska vandra den vägen.”

²⁴ Låt oss nu böja våra huvuden bara ett ögonblick i – i bön! Finns det ett särskilt böneämne? (Jag ser, att det ligger näsdukar här.) Räck upp Din hand! Herre, välsigna vart och ett av Dina barn!

²⁵ Vår himmelske Fader, då vi nu närmar oss Din stora, majestätiska Nådetrön, för att vi har betts om att komma. Vi kommer på Jesu Kristi inbjudan. Och vi kommer med alla våra bekymmer och kastar dem på Honom, för Han bryr Sig om oss. Vilken härlig tröst det är, att veta, att Han bryr Sig om oss. Himmels store Gud, Skaparen, bryr Sig om oss, Sin skapelse. Vi är så glada för det, Herre. Vilken tröst det är i dessa tider, som vi lever i, då det inte tycks vara möjligt att – att finna tröst i någonting annat än Ditt Ord. Det är vår tröst, Ditt Löfte är det. Och i Ditt Löfte, Du sa, att vi skulle ge våra önsknings till känna, och: ”Om Ni ber om någonting i mitt Namn, ska jag göra det.” Och alla dessa härliga Löften: ”Be, så ska Ni få. Säg till detta berg: ’Flytta på Dig!’ och tvivla inte, så ska det flyttas.” Alla de här Löfterna, och vi kan få ifrån Detta precis det, som vi ber om.

26 Händer gick upp, de behöver någonting, Herre. Du vet om deras behov, ge dem det, Fader! Jag lägger min bön till deras inför Dig, min hand uppe tillsammans med deras. Här ligger på det här bordet här näsdukar, som ligger här. Å, så människorna med tro, modig tro, Herre. . . Verkar vara någonting, som Du har välsignat mig med, att kunna be för sjuka människor. Varhelst, var som helst, vart jag än far, är det någonting om att be för de sjuka. Gud, hjälp nu! Jag ber med uppriktighet, att Du ska bevilja de här näsdukarnas böner, som ligger här, åt människor, som har bett. Låt Din barmhärtighet vara över dem!

27 Herre, vi förstår, att syster Hicks har en kvinna här, som flög hela vägen in ifrån någonstans för att få förbön, med cancer, och ville veta, om hon kunde få henne att komma över hit. Jag ber, Gud, att Du sparar den personens liv, bevilja oss det! Min lille brorson, Mikie, som låg där borta sjuk och kräktes, med hög feber. Lämnade just dörren. Herre, jag – jag tror vi hade trons bön där, så att Du stoppade det, och jag – jag – jag är tacksam till Dig att få känna febern gå ifrån pojken, innan jag lämnade rummet.

28 Nu, Herre. . . Och tack för alla de här sakerna. Nu faller det på min lott att tala över Ditt Ord. Ge oss Ditt Ord, Herre! ”Ditt Ord är Sanningen.” Välsigna våra själar och ge oss den – den nåd vi behöver, så att vi kan få ut det ifrån Guds Löften ikväll, i Ordet, så att det uppehåller oss genom resten av den här veckan! Bevilja oss det! Välsigna vår pastor, denne tappre själ, hans hustru, hans barn, diakonerna, förtroendemännen och varenda person, som kommer in i eller ut ur den här byggnaden! Bevilja oss det, Fader! I Jesu Kristi Namn ber vi om dessa välsignelser. Amen.

29 Nu vill jag läsa från två ställen i Herrens skrifter. Jag vill först läsa från Psaltaren, den 86:e Psalmen. Och sedan vill jag läsa från Matteus, det 16:e kapitlet, 1 till 3. Och jag vill läsa en del av den här Psalmen, inte alltsammans utan ungefär ner till den 11:e versen, vilket är drygt hälften av den.

30 Och jag vill tillkännage detta, om jag kallar det för en text, innan jag predikar över det: *Förenandets tid och tecken*. ”Tecknet på förenandets tid”, det där låter liksom komplicerat. *Förenande*. (Förstår Ni?) *Tid*. Förenandets tid, det är vad det är nu. Och *Tecknet* på denna förenandets tid.

31 I – i Psalmen, en bön av David, den 86:e Psalmen.

Bøj ner ditt öra, å, Herre, hör mig, för jag är fattig och behövande!

Bevara min själ, för jag är helig! Å, du min Gud, fräls din tjänare, som förtröstar på dig!

Var barmhärtig mot mig, å, Herre, för jag ropar till dig dagligen.

Fröjda din tjänares själ, för till dig, å, Gud, lyfter jag upp min själ!

För du, Herre, är god och redo att förlåta och rik på barmhärtighet mot alla dem, som åkallar dig.

Lyssna, å, Herre, till min bön, . . . ge akt på min vädjande röst!

På mitt trångmåls dag ska jag åkalla dig, för du kommer att svara mig.

Å, är inte det där vackert? ”Du kommer att svara mig.”

Ibland gudarna finns det ingen lik dig, å, Herre, inte heller finns det några gärningar likt din gärning.

Alla nationer, som du har gjort, ska komma och tillbe inför dig, å, Herre, du ska förhärliga ditt namn.

För du är stor och gör förunderliga ting, du allena är Gud.

Lyssna nu!

Lär mig din väg, å, Herre, jag – jag ska vandra i din sanning, förena mitt hjärta med att frukta ditt namn. (Förenande! Förstår Ni?) . . . Förena mitt hjärta med att frukta ditt namn!

³² Nu talar jag om förenande och tidstecken. I det 16:e kapitlet i Matteus nu:

Även fariséerna tillsammans med sadducéerna kom . . . frestade honom, och begärde att han skulle visa dem ett tecken från himmelen.

Och han svarade och sa till dem: ”Då det är kväll, säger ni: ’Jag. . . Det blir vackert väder, för himlen är röd.’

Och om morgonen: ’Det blir mulet. . . Dåligt väder idag, för himlen är röd och mulen.’ Å, era hycklare, ni kan tyda himlens utseende, men ni kan inte tyda tidens tecken.”

Må Herren lägga Sina nådiga välsignelser till uppläsningen av det här Ordet!

³³ Nu talar vi om det här förenandet, tiden för förenandet, tecknet på förenandets tid. Ser Ni, Jesus var här, i det här sista Skriftstället, som lästes, bannade Han prästerskapet, för att de inte kunde tyda tiden eller tidens tecken. Nu har det där alltid varit en stor sak för människorna, ser Ni, att kunna tyda *tecknen på den tid man lever i*. För Gud skriver det klart, så ingen skulle kunna komma undan det.

³⁴ Nu skulle jag vanligtvis gå tillbaka och plocka upp från andra predikanter, andra Herrens tjänare på Bibelns tid (som tecknet på Noas tid, tecknet på Daniels tid och – osv., de olika tecknen), men jag vill hoppa över det ikväll för – för att spara

tid, för att kunna . . . Men det har alltid varit Guds sätt, att ge dem ett – ett naturligt tidstecken, så att varenda en skulle veta precis vilken tid det – det var. Och de här fariséerna borde ha känt igen sin tid. De borde ha vetat, vad klockan var. Han sa på ett annat ställe: ”Om Ni hade känt igen mig, skulle Ni ha känt igen min tid.” Förstår Ni? Det – det är mycket, en – en viktig sak att vi förstår det. Förstår Ni: ”Utan förståelse!”

³⁵ Det var det, som de alltid hänvisade till profeterna om, de sa: ”Och han fick förståelse genom syner ifrån Herren. Och Herrens Ord kom till profeterna fordom.” Ser Ni, de fick förståelse genom Herrens Ord genom profeterna. Och så – så gav profeterna ett tecken. Liksom en man, som låg på sin sida så och så länge, vände sig sedan och låg på andra sidan. En man måste ta av sig sina kläder. Och å, det var många saker, som de gjorde för att visa det tecken, som de levde i. Och nu vet vi, att den Gud, som skapade himlar och jord och – och la ut Sitt verk så, att Han skulle beskriva Sin tid genom tecken, denne samme Gud lever idag. Så vi måste vara, någonting . . . Då vi ser den – den tid, som vi lever i, måste det finnas någonting, som någon förbiser någonstans. Förstår Ni? För Gud skulle låta de här sakerna ske utan att ge oss ett bestämt tecken, så att – så att vi skulle förstå.

³⁶ Nu är saken den, här idag, att prästerskapet, vi läser det inte rätt. Det är precis liksom det var då, de trodde inte, att den tiden var inne. De – de tyckte, att de levde ganska fridfullt då, så de väntade inte på någon Messias. Och Jesus har sagt, att Hans Tillkommelse skulle vara ”liksom en tjuv om natten”, då – då människorna skulle vara omedvetna om Hans Tillkommelse. Men det var några av de jungfrur, som gick för att möta Honom, hälften av dem, som hade olja i sina lampor och var redo. De höll utkik efter det där tecknet. Och det är dem, som jag talar till ikväll, ser Ni, till dem som håller utkik efter tecknet nu, tecknet på Hans Tillkommelse.

³⁷ De här tecknen, givna av Herren, är givna bara till troende. De otroende ser det aldrig. De går rakt över toppen på dem, och de ser det inte. Och nu, precis lika säkert som det är, att en Guds Ängel skulle kunna stå på den här plattformen ikväll, precis lika säkert som att – att jag tittar på Er och jag skulle kunna titta på den, eller Ni skulle kunna titta på den och jag inte kunde se den, eller jag kunde titta på den, och Ni inte kunde se den. Nu vet Ni ju, att det där är enligt Skriften, det är exakt Sanningen. De såg . . . Ni vet, att Paulus föll ner, men de . . . Ingen av dem kunde se det där Ljuset.

³⁸ Det där Ljuset var just där, då Johannes stod där inför skarorna och tusenden ute på stranden där av prästerskap och – och visa män, stora män. Och Johannes sa själv, att han bar vittnesbörd om att ha sett Guds Ande komma ner liksom en duva och komma ner över Honom och en röst, som sa: ”Denne är min

älskade Son, i vilken jag finner behag i att bo.” Och ingen annan än Johannes såg det. Förstår Ni? Det var bara till för honom.

³⁹ La Ni märke till, hur levande tecknet var för de vise männen? De tittade, där var det. . . De var hebréer. De var faktiskt inte indiska astronomer, de var hebréer, för de var där uppe i det där landet för att studera astronomi, för att avsluta sin utbildning. Och då de var. . . De tittade mot Jerusalem och visste, att de såg de där tre stjärnorna från var och en av deras – deras livsväg, Ham, Sem och Jafet, de raserna de kom ifrån, var och en, och de såg de där stjärnorna i sin livsväg. Det där var ett tecken för dem, att då de där stjärnorna var i linje, var Messias på jorden.

⁴⁰ Oj, oj! Inte underligt, att de kom: ”Var är Han? Var är Han, som är född till judarnas Konung? Vi såg Hans Stjärna i Östern och har kommit för att tillbe Honom. Var är Han?” De visste, att spädbarnet Messias låg någonstans, för Gud gav dem ett tecken på den tid, då Gud och människa förenades. Vilken enhet, då Gud förenade Sig med en mänsklig kropp! Principen, det största av alla förenanden, som någonsin har gjorts, var då Gud förenade Sig med människan och lämnade Sitt mäktiga drag att vara Gud, och sträckte ut Sitt tält och tog in mänskligheten och blev en av dem för att återlösa dem. Enhet. Så att vad? Det där stiftade fred mellan Gud och människa för evigt. Så tacksamma vi är!

⁴¹ Och tecken sändes inte. . . Tänk nu bara, varenda människa och alla astronomerna, folk på den tiden, deras klockor var stjärnorna. Det var en väktare, som gick upp på toppen på – på tornet, och han kunde komma dit upp och vaka. Och han såg, då vissa stjärnor var i en viss stjärnbild, då de gick förbi, visste han hur mycket klockan var. Man kommer ihåg i Skriften: ”Vad är klockan, väktare?” Och väktaren kom tillbaka och sa honom, vilken timme det var. Ser Ni, de höll reda på tiden med hjälp av stjärnorna.

⁴² Är det nu inte underligt, att de här stjärnorna var exakt i linje för tre män, och ingen annan såg det? Förstår Ni? Precis exakt i linje. Nu kan man få vara så i linje med Skriften. Förstår Ni? Då de där stjärnorna kom i endräkt, förenade ihop sig i den här stjärnbilden, blev också tre män förenade på samma gång. Och Du kan bli så förenad med Gud, i Hans Ord, att de här sakerna blir verkligheter, och Du kan se dem och veta, att de är sanna. Förstår Du? Tidens tecken! Man kanske helt förbiser det, säger: ”Å, nonsens!”

⁴³ Men för *Dig* är det inte nonsens. För *Dig* är Du förenad med Ordet, och här är Det. Då är det absolut Ljus, broder Pat, då – då – då Du ser det här tecknet förena sig med den troende. Och det är denne jag riktar det här till, det är den troende, för den otroende ser det aldrig. Och vilken reprimand det skulle vara, om Han var på jorden idag! Till många av vårt prästerskap idag, som inte kan läsa det här tecknet, de tecken vi läser dagligen

här i tabernaklet och ser sakerna. Och andra läser det och ser handskriften på väggen, och ändå struntar många bara i det och ser det inte alls ens. Det betyder ingenting alls för dem, de märker det inte.

⁴⁴ Lagg nu märke till i detta, att Han – Han pekade ut nationella tecken. Då de nu frågade Honom om detta, de ville ha tecken, och Han gav dem tecken, som skedde. Och de ville veta, när världens ände skulle komma, vad som skulle vara tecknet vid änden. Och Han pekade ut många ställen genom Skriften om nationella tecken, om himmelska tecken på himlen och jordiska tecken. Han gav dem tecken, tecken, tecken, hela tiden bara ett tecken. Och då . . . Han berättade för dem där på ett ställe om ett nationellt tecken, sa Han: ”Då Ni får se nationerna”, ser Ni, ”börja samlas runt Jerusalem”, ser Ni, då vet vi, att tiden för deras oroligheter var inne, ”då Ni ser Jerusalem omringat av en armé.”

⁴⁵ Innan de nu kunde göra detta, måste Gud . . . Världen måste förena sig. Titus, denne store romerske general, måste förena sina arméer och komma dit, sedan de här judarna hade avvisat det gudagivna tidstecknet till dem. Det var den tid, då Titus förenade sina arméer och kom för att inta staden. Först måste det finnas ett förenande av Guds folk (det så kallade) emot Guds Ord, innan nationen skulle kunna förena sig emot Guds folk. Ser Ni, enheten, förenandet, ihop-förenandet.

⁴⁶ Jag tror att vi lever i en stor förenandets tid. Jag tar ner de här röda ljusen och blinkande signaler och allting (ifråga om kvinnorna, hur de gör, och männen, hur de gör, och församlingarna, hur de gör), och visar för den här lilla gruppen, av hela mitt hjärta, att jag tror, att vi ställer upp oss på Guds Ords linje i den här mäktiga profetiska tiden precis innan Herren Jesu tillkommelse. Förenar ihop oss och gör oss redo.

⁴⁷ Ser Ni, innan Titus nu förenade ihop nationerna . . . Sina arméer, förenade Israel ihop sig och gaddade ihop sig, att de inte skulle tro, att Jesus var Messias. De avvisade Honom och visade ut Honom och korsfäste Honom. Och sedan, då de avvisade den frälsning, som var sänd till dem, förenade de ihop sig för att göra det. Håll nu det där i minnet: förenade ihop sig för att avvisa Budskapet till den tiden! De måste göra det. Och sedan, då de gjorde det, kom det nationella tecknet in.

⁴⁸ Nationerna började förena ihop sig, och Titus kom med den här stora armén av romare och greker och omringade Jerusalems murar, stängde in de där människorna där nu, och de svalt ihjäl. De åt barken av träden. Josephus, den store historikern, berättar det för oss. Och de åt gräset av marken. De till och med kokade varandras barn och åt dem, ser ni, liksom om de var galna människor. Och sedan, då Titus till sist, han befann sig uppe bakom kullarna där runt Jerusalem, och – och de där

människorna där inne trodde, att de gjorde Guds vilja, då de fick se de där arméerna marschera in. De hade vågrat att höra den där store Mästaren, Herren Jesus, säga till dem det där.

⁴⁹ Det var inte en enda av de där kristna, som fångades där inne, för de såg tecknet och flydde. Förstår Ni? De sa: ”De, som är uppe på taket må inte komma ner och den som är ute på fältet må inte komma tillbaka och ta sin mantel, utan fly till Judéen, och be, att Er flykt inte kommer att bli om vintern eller på Sabbaten.” För om vintern skulle kullarna vara fulla med snö, och på sabbatsdagen var dörrarna – dörrarna var stängda, porten, och de skulle fångas i de där omständigheterna. Förstår Ni? Vi vill komma fram till det där ganska snart, om de . . . Hur Gud gör de där sakerna, om Herren vill.

⁵⁰ Lägg nu märke till, att Han . . . De bad, att det skulle bli på det . . . Inte skulle bli på det sättet, Jesus sa till dem att be om det, och de fångade aldrig en enda av dem där inne. De var borta, för de tittade på tecknet, och de var borta. Det var alltsammans med det.

⁵¹ Å, hur borde inte församlingarna idag se tecknet för den tid vi lever i! Fly så fort Ni kan till Golgata, för livet! Inte till någon församling, utan till Jesus Kristus. Föreنا Dig med Honom, och inte med någon organisation eller någon församlings trosbekännelse! Föreنا Dig med Kristus, och var säker på, att det är Han! Man kan inte bara ta vad som helst, man måste vara säker på, att det är Han. Vilken förenandets tid!

⁵² Nu finner vi, att de avvisade Messias och sedan förenade ihop sig och skapade ett förbund och skapade en – en rörelse ibland sig, att om några personer tog emot Jesus som en profet, att de skulle uteslutas ur församlingen. Kommer Ni ihåg den blinde pojken, som var född med förblindade ögon? Och lärjungarna sa: ”Vem syndade? Han eller hans far, hans mor?”

⁵³ Och Jesus sa: ”I det här fallet varken eller. Utan för att Guds gärningar skulle göras, tillkännages.”

⁵⁴ Och kom ihåg, att de sa, att fadern och modern inte kunde säga det. De sa: ”De vet, att det här är vår son, men vi vet inte, hur han blev helad.” För judarna hade sagt, att vem som helst, som bekände Honom att vara Profeten, att de skulle uteslutas.

⁵⁵ Men, ser Ni, Guds gärningar var, att den här pojken inte tillhörde den där gruppen. Och han sa: ”Det är nu egendomligt för mig, att Ni inte vet, varifrån den här Mannen kommer, och ändå gav Han mig min syn.” Förstår Ni? Han kunde nu säga det. Ser ni, det där var Guds gärningar. Han hade blivit helad, och tja, och han kunde – han kunde säga det, för han hade inga hållhakar på sig någonstans ifrån. Han var den, som gärningarna hade gjorts på, och han såg förvisso sin . . . För första gången i sitt liv.

⁵⁶ Nu förenade judarna sig emot Jesus och – och emot Hans Messias-skap och Hans messianska Budskap. Vi ser samma sak

ske nu, precis samma sak. Kommunismen förenar sig för att ta död på församlingen, och enda sättet, som det. . . Det blir efter att församlingen har förenat sig också i Kyrkornas Råd, Kyrkornas Världsråd, för att förneka och ta död på Budskapet, Ordet! De har avvisat Ordet, församlingarna har gjort det! De kan inte ta emot Det, för Det är emot deras samfunds trosbekännelse, hur många Eldstoder som än måtte hänga i vår. . . Mitt ibland människorna, eller hur många människor, som. . . Hur många saker som skulle förutsägas och ske och alla de stora tecken, som Han uttalade för den yttersta tiden. De kan inte göra det.

⁵⁷ Därför förenar de sig nu, och Er pastor här och många, som läser, kan tala om för Er, att de. . . Har världens ekumeniska rörelse. Och. . . Det är en luthersk predikant över det. Så att, om det kommer en katastrof, som skulle hända i det här grannskapet här, om vi då inte är förenade med den där ekumeniska rörelsen, kan vår kyrka inte längre vara en kyrka, och de kan använda den som lagerlokal. Eller om en av oss bröder skulle se någon döende eller skadad och försöka hjälpa honom med någon andlig välsignelse, skulle vi kunna bli skjutna för det. Exakt rätt! Vi kan få tio års federalt fängelse för att predika någonting, för att vi inte är medlem i den här ekumeniska rörelsen. Ser Ni inte vilddjurets märke? Förstår Ni? Förstår Ni?

⁵⁸ Nu ser vi, att denna förenandets tid kommer. Förstår Ni? Se upp, nu! Och så har församlingen förenat sig emot Budskapet. Och sedan, då den gör det, förenar nationerna sig i kommunismen för att ta död på församlingen igen, precis exakt vad den gjorde från början. Förstår Ni? Det upprepar sig på samma sätt igen.

⁵⁹ Israel måste avvisa Budskapet först. Och då de avvisade Budskapet, då förenade militären, (de andra nationernas) nationella liv, ihop sig och kom in och tog död på församlingen. Och idag har de avvisat Herren Jesu Budskap, och de har avvisat Det. Och nu är tiden kommen då kommunismen förenar världen emot församlingen. Ser Ni, det måste vara på det viset. Det är hårt att säga det där nu.

⁶⁰ Det var svårt för de där judarna att tro, de sa: ”Kom nu, bröder, vi ser att – att vår – vår Gud är med oss, och så ska vi – vi ska gå in i templet. Och nu ska vi be och låta den helige fadern *Den-och-den* och den helige fadern *Den-och-den* leda i bön. Stäng porten!” Och Titus gick i ställning och stod just där i ett år eller mer. Ser Ni, helt på sin vakt, och svälte ut dem fullkomligt. Inte en enda av dem kunde ens komma utanför staden. Och de dog, svalt. Och då han gick in där och rev ner murarna, forsade blodet ut och rann liksom floder ner där, då han slaktade allting, som fanns där inne.

⁶¹ Nu profeterade Herrens Ängel det där fordom i det Gamla Testamentet och berättade, att det där skulle ske. Och de där predikanterna, som var prästerskap, som det var meningen, att de skulle stå på post på det där och tala om det där för människorna! I stället för det, då Jesus stod ibland dem, kände de inte ens igen Honom och försökte göra en – en – något slags hartass: "Gör ett trick för oss, låt oss se, hur – hur det görs! Visa oss ett tecken!" Förstår Ni?

Och Han sa: "Jag. . ." Å, Han gjorde så många saker, och ändå kunde de inte förstå det. Förstår Ni? Och sedan, då de avvisade Honom som sin. . . Budskapet till den tiden, de avvisade Budskapet till den tiden.

⁶² De kunde inte se tecknet för den tiden. Och den bibliska profetiens tecken utfördes inför dem, och de sa: "Låt oss gå in nu!" De där var heliga män. De var män, på vilkas liv man inte kunde sätta ett enda finger. De kunde inte vara *det där* – och så vara präst. En präst skulle bli dödad, han skulle stenas till döds för vilken liten sak som helst. Så han måste leva ett rent, heligt liv. Han kunde inte göra det, för han stenades för precis vad som helst. Och nu var de stora män och heliga män i folkets ögon, och ändå gick de in och sa: "Nu ska vi. . . Vi har Gud, den Gud som har varit med oss genom alla tidsåldrarna. Vi ska gå in i Hans heliga tempel." Det där var Guds heliga tempel! Men, ser Ni, Han hade blivit avvisad i Sitt heliga tempel. Förstår Ni? "Vi ska gå in i Herrens hus. Nu vet alla Ni hebréer, att vi är den utvalda rasen, det är vi, här. Och Gud är vår Gud. Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Han är med oss. Han kommer att befria oss från de där oomskurna filistéerna där ute (som det var), de där romarna och grekerna. Han kommer att befria oss från det där. Låt oss gå in i Herrens hus!"

⁶³ Det där lät bra, men vad hade de gjort? Husets Byggare var där inne i form av en ringa galileisk snickare, och de avvisade Honom, då Gud hade bekräftat, att Han var Hans Budbärare till den tiden, och Telnigen. Och de avvisade det. Så allt bedjandet, all ärligheten, alla deras offer betydde inte någonting för Gud. De hade gjort det! Och Gud lät den här stora armén förena sig för att förstöra det.

⁶⁴ Och vi ser idag, hur församlingarna genom samfunden osv. avvisar Guds Ord. De vill inte, att man ska tala med dem om de här sakerna, och vetenskapen kan bevisa det med hjälp av bilder och allting annat, och ändå vill de inte ha någonting att göra med Det. Så kommunismen håller på att bildas för att ta död på det, precis exakt liksom Titus gjorde, och Bibeln säger, att de skulle göra det. Exakt!

⁶⁵ Ser Ni nu, var vi lever? Förenandets tid. Då vi ser de här sakerna förenas, å, varför ser vi inte de där sakerna! Man kan – man kan titta efter här i Skriften och se, var Han lovade

det där, vad Han skulle göra. Nu ser vi det gå i uppfyllelse. Vi ser i församlingen, vad Han lovade att göra, vi ser det gå i uppfyllelse. Vi ser nationerna förena sig. Vi ser ismerna förena sig. Vi ser församlingarna förena sig. Det är förenandets tid. Det är förenandets stund. Det är tidsålderns ande: ”Vi måste förena oss.” Allting man talar om måste organiseras, inte ens regeringen kommer att ta emot det.

⁶⁶ Ni vet, som medborgare . . . Jag kan inte, som medborgare, som medborgare i Förenta Staterna, ändå . . . Om Du ger mig en check på fem dollar, så skulle jag inte våga sätta mitt namn på den. Förstår Ni? Förstår Ni? Jag skulle inte kunna göra det. Ser Ni, det är en förenandets tid. Det måste gå genom någon union av någon sort, alltsammans, och den där unionen är det, som tar med sig vilddjurets märke. Förstår Ni? Det är en förenandets tid, och det arbetar sig raka vägen upp in i det där. Man kan se det bara med blotta ögat, om man tittar på det. Det är en förenandets tid, då allting förenar ihop sig.

⁶⁷ Juden – judarna förenade sig emot Jesus som sin – som sin Messias. Därför ser vi, vad som hände. Vi ser samma sak nu, kommunismen förenar sig för att ta död på församlingen, efter att församlingen har förenat sig i Kyrkornas Världsråd och försöker ta död på Budskapet, Guds Ord. De försöker göra sig av med Det. Det enda de kan göra, är att göra sig ett råd, därför att de är åtskilda, en liten grupp här, metodisterna och baptisterna och lutheranerna och presbyterianerna, Church of Christ osv. så där. De kan inte göra någonting, för *denne* kommer att vara emot *denne*, *denne* emot den *andre*, deras läror är lika olika som öster är från väster. Ser Ni, de kan inte göra det. Men en gång tillsammans, under en enda stor ledare, har de fått det. De har det då.

⁶⁸ Det är på det viset katolikerna är så eniga, de romerska katolikerna, naturligtvis är de eniga, de är . . . Majoriteten är de romerska katolikerna. De grekiska och andra katoliker är – är inte lika många som de romerska katolikerna. Nu förenar de sig, och det är orsaken till, att de står tillsammans. Vad som än äger rum, är den där påven alltings ledare. Förstår Ni? Och vad vem som helst annars säger: ”Han är den ofelbare. Han är – han är – han är en Guds ställföreträdare, det är alltsammans. Han är närmast Gud. Han har domsrätt över dödsriket, Himmelen och skärselden.” Förstår Ni? Så det finns ingenting, som kan göras i *det där* fallet. Vad han än säger, det är det som måste ske.

⁶⁹ Protestanterna nu, skapar sig en ledare precis liksom det där, samma sak. Och säger inte Bibeln, att det skapades en avbild av vilddjuret? Vad är en avbild? Det är någonting likt det, gjort likt det. Där är det, samma sak. Vad är det? Genom att förena ihop sig, och det här är tidens ande, är *förenande*.

70 Förenar ihop sig nu och försöker ta död på Budskapet. Hur tar de död på Det? Hur skulle de kunna ta död på Guds Ord? De kan göra Det om intet, ineffektivt, genom att anta traditioner, liksom de gjorde fordom i begynnelsen, och göra Guds Ord om intet. Ser ni, de säger: "Å, det är är... Faktiskt, då allt kommer omkring..." Ser Ni, vart den här otroende kvinnan, som försöker... Hon... Jag glömmer vad hennes namn är nu, om jag bara kunde säga det! Hon... Jag försöker tänka på så många.

71 Jag tänkte på den här Miss Nations här om dagen. Jag önskar, att vi hade en till sådan, som uppstod. Hon var den, som gick in på barerna och rev ut whiskyn och kastade ut skyltarna och allting sådant. Varför uppstår det inte en kvinna idag så där och går hit ut och river ner några av de här nakenbilderna av de här kvinnorna av hennes egen ras och sådana saker? Det där, det har de inte längre.

72 Men den här kvinnan nu, en otroende, som sa att – att: "Bibeln, det är emot konstitutionen att läsa den i offentliga skolor.", och sådana saker.

73 Nu har de också, har Ni lagt märke till det igen, att de nu försöker säga, och framstående studerare av Skriften, sa att "mycket av den profetia, som profeterades i Bibeln var absolut fel och aldrig gick i uppfyllelse." Och man har hört om det där och läst det. Och de försöker säga allting. Ser Ni, de försöker ta död på det här Ordets effekt. Om de bara kan ta död på Det och ersätta Det med en trosbekännelse eller någonting, som människor har, som i deras ögon ser ut att vara bättre än Ordet, då tar de död på Det med sina – med sin tradition. Och det är så de försöker att ta död på Guds Ord, det är genom samfundspolitik.

74 Nu har varenda kyrka sin politik. Church of Christ har sin, The Christian Church har sin, och baptisterna och metodisterna och presbyterianerna, de har alla sina olika slags politik. Nu kommer de bort ifrån det där, för att de är åtskilda. Ser Ni, det kunde inte ha gjorts tidigare, nu måste de göra det. Ser Ni, det är förenandets tid och nu lägger de allesammans ihop det och slår samman det och ser efter, vad de kommer ut med. Oj, det är som att baka en brödlimpa av hästkött och sopor ur tunnan och vad de än annars hade tillsammans, och pressa samman det och kasta ihop några ruttna potatisar osv. och se efter, vad man kommer ut med. Jag vill förvisso inte ha någonting av det. Nänämensan. Det är på det viset de gör. Ser Ni, de tar emot folk, som tror, att Jesus var en myt, en församling, som tror att Jesus var en myt. De andra, några tror, att Han var en profet.

75 En säger: "Undrens tid är förbi."

76 Den andre säger: "Det kan ju finnas någonting sådant."

77 Och allt det här tillsammans. Och Bibeln säger: ”Hur kan två vandra tillsammans, med mindre de har kommit överens?” Förstår Ni? Det där är nu ett slags endräkt, som de har. Och för att ha någon stor helig fader att sätta över det, och där har man en avbild av vilddjuret, precis exakt vad Bibeln säger. Nu har de en luthersk predikant, som ledare för det. Nåväl, vi ser, att det är förenandets tid. Samma sak nu, kommunismen och allting förenar sig, i världen och i församlingen osv., förenar man sig.

78 Ge akt på naturen! Oj, oj! Naturen, om man bara ger akt på naturen, gör den samma sak. Naturen är Guds teckens kalender. Visste Ni det? Jesus sa till dem att ge akt på naturen. Havet skulle dåna, ser Ni, och det skulle vara olika saker och jordbävningar på olika platser, nationella stridigheter, tecken på himlen, tecken på jorden, över allt skulle det vara tecken på dessa kommande tider.

79 Ge akt på molnen! Innan molnen kan åstadkomma ett skyfall, vet Ni hur det går till? Åtskilliga små moln kommer tillsammans och blir ett enda stort moln. Nåväl, det här har litet grand vind, som blåser i det, det här andra har litet grand vind, som blåser i det, och de blåser alla tillsammans, och då får de till en orkan. Förstår Ni? De förenar sig, innan de kan få till stormen. Det måste de.

80 Ge akt på hur ancor och gäss förenar sig, innan de lämnar sitt land! Förstår Ni? De förenar sig. Man kan se dem flyga från den här dammen till den där dammen, härifrån och dit, de förenar sig allesammans. De förenar sig, gör sig i ordning för sin start. Ser Ni, det är bara . . . Det är naturen, och Gud skapade naturen, och naturen fungerar enligt Guds plan. Det är en lag, en Guds oskrivna lag, att naturen fungerar enligt Hans lag.

81 Precis liksom då man talar vid en begravning om saven, som går ner i graven, till botten i trädets rot, för att ligga där till uppståndelsen om våren. Det är en Guds lag. Det finns ingen intelligens, som kan få den där saven att gå ner dit. Man skulle inte kunna tappa ut den, man skulle inte kunna mjölka ut den. Det finns inget sätt att göra det bättre än Gud gör det. Gud har det fullkomliga sättet. Så då lövet faller av, skickar Han ner saven i graven och gömmer den. Liksom Job sa: ”Göm mig i graven, tills Din vrede har gått över!” Förstår Ni? Den går ner dit, därför att det är en naturens lag, innan frosten. Titta, hur löven börjar falla nu! Varför? Det är en naturens lag.

82 Ankorna kommer att församla sig, varenda en av dem, och samlas omkring en ledare. Där inne kommer de att på något sätt veta, jag vet inte hur de gör det, men de vet, att den där lille ankbonden är en ledare. Och den där lille kamraten, de församlar sig allesammans och samlas omkring honom och stiger raka vägen upp i luften. Och han kommer att . . . Har aldrig varit utanför den där dammen nu, men han kommer att gå så rakt på Louisiana eller Texas han bara kan, till risfältet. Ser Ni, innan

de tar till flykten för att lämna sitt hem, där de har fötts det året, förenar de sig. Amen! Var så god! Samlas omkring sin ledare.

⁸³ Problemet med det, hos människan, är att hon inte känner igen sin ledare. Jajamensan. De samlas omkring ett samfund, de samlas omkring en biskop eller en människa, men de vill inte samlas omkring Ledaren, Den Helige Ande i Ordet. Förstår Ni? De säger: "Å, nja, jag är rädd för att jag kommer att bli litet fanatisk. Jag är rädd för att jag kommer att få en dålig start." Ååå, där är man. Tänk om den lilla ankan sa: "Jag tycker bara inte om sättet han håller sina fjädrar på. Jag tror inte, att jag ska följa honom." Du kommer att frysa ihjäl. Du kommer att bli fast där uppe, om Du inte följer med – med flyttningen, då den bär iväg. Den församlar sig, och naturen gör så där.

⁸⁴ Gässen församlar sig, samlas omkring sin ledare. De gör samma sak.

⁸⁵ Har Ni någonsin lagt märke till bin, som svärmar? Bina församlar sig, innan de svärmar, omkring sin drottning. Det är riktigt. Och dit hon far, far de iväg också. Ja! Vad gör de? De församlar sig, innan de svärmar. Exakt, hela naturen!

⁸⁶ Fiskarna församlar sig före flyttningen om våren. Ute i oceanen kan man finna dem, de där stora . . . De vi kallar för "puckelryggarna", laxen. Då de kommer upp dit, innan den där flyttningen kommer in, kan man se dem i tiotusental där ute i havet, kommer närmare och närmare. Salt vatten, men de är faktiskt sötvattensfisk. Och här kommer de raka vägen upp i sötvattnet för att gå upp till leksåsongen. De går upp dit och leker, ungefär vart fjärde år, och dör så fort de har lekt. Och de vet, att de går dit för att dö, och man skulle inte kunna stoppa dem med någonting. De hoppar i fisktrappor och allting annat för att komma dit upp, och vet att de går mot sin död. Men naturens lag får dem att göra det, fast de vet, att de går upp dit och leker i hålet och dör. Och de unga kommer efter och någonting binder samman dem då, och ut i oceanen går de. Det är förenande! Det är en lag. Man kan bara inte besegra Guds lag.

⁸⁷ Nationerna bryts sönder, för tiden är inne nu, att vi ser att – att det är meningen, att de ska göra detta. Vi är i en process med nationella störningar. Vi ser nationerna bryta relationer. År för år finner vi, att *den här* nationen sväljs av kommunismen, *denna* sväljs av kommunismen. Och till och med här i vår egen nation, den är perforerad av kommunismen, och den kommer att ta makten! Ser Ni, den kommer att göra det, det finns inget sätt att stoppa den. Varför? Av samma orsak som man inte kunde stoppa Titus. Folket har avvisat Gud och Hans Ord. Jajamensan, så de kommer att göra det, och vi ser, att det är på gång.

⁸⁸ Jag, vanligtvis tar jag ett par timmar på mig. Jag har redan hållit på fyrtio minuter just nu. Förstår Ni? Men för att få med allt det här, pressar jag bara på. Studera det, Ni, då Ni kommer hem!

⁸⁹ Lägg märke till, att de förenar sig just nu! Man säger: "Broder Branham, är det där sant?" De kommer till slaget vid Harmagedon, det är exakt vad de kommer att göra. Förstår Ni? Och de förenar sig för det där just nu. Det är därför vi har FN och allting vi har. Den västliga världen förenar sig mot den östliga världen, kommunismen osv., det förenar sig alltsammans. Församlingarna förenar sig. Allting verkar förena sig. Förenar sig, förenar ihop sig, vi ser det.

⁹⁰ Under allt detta enande av nationen, de här tecknen, de nationella tecknen, ser vi också här ute i världen jordbävningar på olika ställen, olika saker som förenar sig, för världen samman, för folket samman, alla kyrkorna samman, alla de här sakerna. Och medan allt det här förenandet har pågått, är det ett annat förenande, som pågår. Amen! Det är detta, som jag vill peka ut för Er nu.

⁹¹ Gud förenar Sin Brud. Hon kommer tillsammans, från öst och väst och norr och söder. Det är en förenandets tid, och den pågår just nu. Vad förenar Hon sig till? Bortryckelsen. Amen! Gud gör Henne i ordning. Jajamensan, förenar! Vad förenar Hon Sig med? Med Ordet! "För alla himlarna och jorden kommer att försvinna, men mitt Ord ska aldrig försvinna." Hon förenar Sig med SÅ SÄGER HERREN, oavsett vad vilket samfund som helst eller någon annan säger. Hon förenar Sig. Hon gör Sig i ordning. Varför? Hon är Bruden. Det är riktigt. Och Hon förenar Sig med Sin Brudgum, ser Ni, och Brudgummen är Ordet. "I begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Och Ordet blev till kött och bodde ibland oss."

⁹² Och Församlingen och Bruden och Ordet blir så till ett, att själva Ordet självt gör Brudgummens gärningar. Amen! Ser Ni det? Ett förenande! Inte längre: "Gå in i församlingen." Inte längre *det här*, utan fly från allting och bunden vid Jesus Kristus. Förstår Ni? Det är förenandets tid. Gud förenar ihop Sin Brud, för Den tillbaka. Precis exakt. Förenar Sitt löftes Ord.

⁹³ Andra Tessalonikerbrevet, 2:a kapitlet. Det står, det här 5:e kapitlet säger: "De heliga, som sover i jordens stoft ska vakna. Och då kommer vi att förenas med dem (de levande med dem, som har varit döda), kommer att förenas innan vi ens kommer Dit upp", för Bruden kommer att vara fullständig, då Hon kommer Dit. De som lever, som förenar sig med Ordet och de, som har gått, har redan gjort det. Och Det kommer tillsammans, alltsammans utgör en enda mäktig förenandets union, innan man far Dit upp. Amen!

⁹⁴ Kommunismen måste uppstå, de här andra sakerna måste uppstå, och församlingen måste förena sig där ute, då de där. . . Och nationerna där ute för Kyrkornas Världsråd. Och Bruden måste förena Sig under Guds Ord. För att göra det har Gud

sänt ner de himmelska tecknen och sakerna, som bevisar det för Församlingen, liksom Han har för nationen. Amen.

⁹⁵ Gud, förenandets tid! Jajamensan. Oj, oj! Kom nu ihåg, att det finns ett Ordets förenande (att förenas tillbaka igen), att hämta tillbaka ”den tro, som en gång överlämnades åt de heliga”. Hämta tillbaka! Så det här kunde bara göras i den här tiden. Den enda tid det kunde göras är just nu. Det attackerades aldrig någon annanstans, de gick bort på samfundsfester. Men nu tillhör det inte någon samfundsfest, för det är tid för förenandet av män och kvinnor av varenda ras, varenda färg, varenda trosbekännelse, allting under Kristus genom Den Helige Andes dop och tillbaka till Ordet.

⁹⁶ Förenandets tid för Församlingen! Oj, oj! Att förena vartenda Ord, som har blivit kringspritt av de här organisationerna, hela tiden sedan Nicaea i Rom, då de organiserade den första kyrkan, och de har organiserat Luther, de organiserade Wesley, de organiserade alla de resterande kyrkorna. Och då de gjorde det, måste de adoptera en trosbekännelse, och sedan då Gud sände någonting annat, kunde de inte ta emot Det. Därför var det inte möjligt förrän nu. Och Gud lovade, att i den yttersta tiden ”skulle fädernas Tro återupprättas åt Bruden igen”, att det skulle vara så här, och det kunde inte vara vid någon annan tid än den här tiden. Titta, vilket tecken från Himmelen, då en Eldstod hänger ibland oss och med tecken och under av Herren Jesus Kristus. Och medan Han talar till oss, klickar det aldrig, att det är fullkomligt på prick. Amen! Då ser vi, var vi står. Förenandets tid!

⁹⁷ Vi ser nationerna förena sig, vi ser världen förena sig, vi ser kommunismen förena sig, vi ser kyrkorna förena sig, och vi ser Gud förena Sig med Sin Brud, så att Han och Församlingen är samma sak. Halleluja! Liksom pyramiden där. Riktigt! Förenar ihop sig, Gud förenar! Varför? Aldrig tidigare, sedan den tidiga församlingstidsåldern, var Eldstoden någonsin ibland människorna. Aldrig tidigare, sedan den tidiga församlingstidsåldern, har de någonsin sett de ting vi ser idag. Och detta blev möjligt, först då Gud hade sänt de Sju Inseglen och gett oss ett tecken genom Det och sänt ner sju Änglar ifrån Himmelen och kom för att hämta tillbaka det där utspridda Ordet i de där samfunden och knyta tillbaka det in i Guds Ord igen, för att hämta ner Sin Helige Ande.

⁹⁸ Jesus sa: ”Om Ni förblir i mig och mitt Ord i Er, så be om vad Ni vill, det ska göras åt Er.” Återförena Bruden med Ordet, vilket är Gud. Församlingen och Ordet, inte Församlingen och trosbekännelsen, Församlingen och Ordet, Bruden och Ordet ihopförenade. Oj, oj! Vilket . . . Återförena vad? De ursprungliga pingst-fädernas Tro, ser Ni, som hade skingrats av Luthers grupp. Inte Luther själv. Inte Luther, inte Wesley, inte de där stora grundläggarna. Utan efter att de hade gått bort uppstod en

församling, och de . . . Vad de gjorde med det där då, de gjorde en organisation av det. De antog trosbekännelser osv. och bort gick de. Och titta på dem idag, nu har de kommit in i detta Kyrkornas Världsråd!

⁹⁹ Nu, ser Ni, men i den yttersta tiden, ser Ni, ser vi nu saker ske, som aldrig har skett förr. Ser Ni, det är Guds tecken, och allt detta förenande är tidstecknet. Nu vill vi titta noga på det och vara riktigt säkra på, att vi får tag i det. Lämnar . . . De lämnar det sanna Ordet för samfunden, för att ta emot trosbekännelser och olika människors meningar i stället för att ta Ordet.

¹⁰⁰ Uppenbarelseboken 10 säger: "Den sjunde Ängelns Budskap." Kom nu ihåg, att det är precis vid de Sju Basunerna, och där finns sju änglar, som blåser i Sju Basuner. Det är det, vi kommer fram till härnäst. Men kom ihåg, att där står det mycket uttryckligt "Ängelns . . ." Inte den sjunde ängelns basun, utan "den sjunde ängelns Budskap." Ser Ni, inte ängeln med basunen, ängeln med Budskapet! Ser Ni, ängeln blåste bara i basunen, den där sjunde ängeln, ängeln med basunen. Men här står det: "Vid tiden för den sjunde ängelns Budskap", ser Ni, då det här Budskapet är fullbordat. Ser Ni, det där är Budskapet till församlingstidsåldern. Vid den här tiden, då skulle han . . . Budskapet, inte Basunen, och "Guds hemlighet (som är skriven i Ordet) skulle fullbordas."

¹⁰¹ Titta nu, vilken tid vi lever i! Titta på de där Inseglen, hur det drog det där utspridda Gudsordet, det som Luther och hela resten av dem, de där stora reformatorerna, som gick ut, kom raka vägen tillbaka och visade det i Bibeln, var de fanns, varenda man raka vägen till sitt ställe, vad han skulle göra och vad som skulle hända med församlingen, vad han skulle göra och vad som skulle hända med församlingen, alla de där sakerna han utelämnade. Och så, i den yttersta tiden, då vi inte visste någonting om det, förutsades en viss sak, som skulle hända. Och till och med tidningarna osv. fick tag i det, och Han kommer raka vägen ner och uppenbarar det och knyter ihop hemligheterna. Amen! Broder, det där är storslaget för mig! För mig radar det där upp Ordet. Amen! Jag bryr mig inte om vad – vad, rättare sagt, jag bryr mig verkligen om vad folk säger, tänker, det är riktigt, men för mig är det där Sanningen.

¹⁰² Liksom de vise männen, som kom ner från Babylon, de ropade: "Var är Han, som fötts till judarnas Konung? Han är på jorden just nu. Vi måste finna Honom." Det är riktigt. Och jag tror, att Han är så nära till att komma, att jag kan säga: "Se, Brudgummen kommer! Jag hör midnattsropet!" Amen! Vi är precis vid ändens tid. Oj, oj, vilken tid vi lever i! Lägg märke till det! Förstår Ni?

¹⁰³ Vilken tid! Vilken tid vi lever i, då denna Guds stora hemlighet håller på att fullbordas! Hämtar fram Gudomen, visar

vad Den är. Hur de här små ismerna gick bort och gjorde Honom till *detta*, och någon gjorde Honom till *det här*, och någon gjorde Honom till *det där*. Men Herrens Ängel kom ner och tog fram alla deras ismer och drog ut den där Sanningen ur dem och presenterade Den. Och där är Den, precis så fullkomlig, som den kan vara, man skulle inte kunna gå någon annan väg. Där är Den, vad Han är. Ser Ni, ormens säd, allt – alla de här olika sakerna, som har varit så mystiska ibland människorna. Förstår Ni? Vad är det? Han hade . . . Detta är tecknet för vad? Förenande!

¹⁰⁴ Vad sa Han i Malaki 4? Skulle återupprätta! Återupprätta den ursprungliga Pingsttron åt människorna med samma Pingstbudskap, samma pingstecken, samma pingstbevis, samma Gud, samma Kraft, samma undervisning, allting exakt, med samma stadfästelse av samma Eldstod, som träffade Saulus nere på vägen ner till Damaskus, är ibland oss idag och gör samma saker, som Han gjorde på den tiden. Förenande!

¹⁰⁵ Vi ser nationerna förena sig, vi ser världen förena sig, vi ser kyrkorna förena sig. Vi ser Bruden förena Sig, förena Sig med Ordet. Varför? Ordet är Gud. Och liksom Ordet . . . Liksom Brudgummen (som är Ordet) och Bruden (som är Ordets hörare) kommer de tillsammans i en Union. De förenar sig liksom i ett bröllop. Ser Ni, de gör sig i ordning för ett bröllop, och de – de blir ett. Ordet blir Du, Du blir Ordet. Jesus sa: ”På den tiden ska Ni komma att veta det. Allt, som Fadern är, är jag, och allt, som jag är, är Ni, och allt, som Ni är, är jag. På den tiden ska Ni veta, att jag är i Fadern, Fadern i mig, jag i Er och Ni i mig.” Förstår Ni? På ”den tiden”. Vilken tid? Den här tiden! Vi finner, att Guds stora fördolda hemligheter håller på att uppenbaras. Å, vad jag tycker om det där!

¹⁰⁶ Å, ge akt på, hur vetenskapen och Ordet inte kunde jämföras, liksom de gör idag! De kunde inte göra det tidigare. Det är bara nu, som de skulle kunna göra det.

¹⁰⁷ Lägg märke till, att Han sa: ”himmelska tecken, himmelska tecken”! Vetenskapen och nationella tecken, nu har de stora tecken i skyn idag, de har astronauter och allting. Men vad gör de här astronauterna för världens vetenskap? Det inger dem fruktan. De vet inte, när de skulle kunna skicka upp någonting sådant där och bara fälla de här bomberna, och vi skulle inte finnas längre.. Förstår Ni? Det där är nu de tecken de har, förskräckliga tecken på himlen. Förstår Ni? De har dem, atomrobotar och allting, alla slags tecken.

¹⁰⁸ Ni ser, hur de undertecknade det här – det här avtalet här om dagen, att de inte skulle spränga några fler bomber där ute, men nu går de under vattnet och ner i marken och testar dem lika fullt. Förstår Ni? De undertecknar ett avtal: ”Vi ska inte göra det här, om Ni säger, att Ni inte ska göra det (men vi ska fara tillbaka hem och göra det på det här sättet, emedan vi vet, att Ni gör det

på samma sätt där borta).” Förstår Ni? Det finns bara ingenting, det är bara . . . Det finns ingen tillit ibland dem, det finns inget – det finns ingenting. Man kan . . . Förstår Ni? Och allesammans är rädda för den andre. Det där är ett förskräckligt tecken.

¹⁰⁹ Vetenskapen och människan och nationerna har framställt ett förskräckligt tecken i skyn. Det är exakt riktigt. Nu fruktar de för varandra. Och det har getts ett himmelskt tecken åt . . . Titta nu, de har ett tecken på himlen också, ett förskräckligt tecken, en man i en astronaut! Han kan ha en atom-robot och skulle kunna släppa den och förstöra hela nationen. Komma upp i en astronaut och stå kvar där ute. Det finns ingenting, som hindrar dem från att göra det. De kan säkert göra det, de . . . När de vill. De kan göra henne till stoft, om de ville, men . . . På femton minuter från nu. Och det en kan göra, kan den andre också, så där. Så Ni ser, att de har ett tecken, men den sortens tecken gör dem rädda.

¹¹⁰ De förenar ihop sig, lägger samman sina krafter. Den fria världen, de lägger samman sina krafter. Kommunismen lägger samman sina krafter med Ryssland. Varendra en, men var och en är rädd för den andre. Ser Ni, det är ett förskräckligt tecken. Det är riktigt. Det där är nationella tecken och saker.

¹¹¹ Men Församlingen har fått ett himmelskt Tecken, en Astronaut! Amen! Jesus Kristus i form av en Eldstod, det som Han var i det Gamla Testamentet, det som Han var, då Han mötte Saulus på vägen ner till Damaskus där, samme Jesus här idag! Och vad gör Det? Inger Det fruktan? Det inger kärlek, ett förenande av varandra. Amen! En känsla för varandra. Det inger Guds Kärlek, å, förenar oss och för oss, Kristi Kropp, in i enheten som en Brud. Det är det, det håller på att göra nu, den här mäktiga unionen, som Gud . . .

¹¹² De förenar sig, en grupp *här* för att bekämpa den andra, en grupp *här* borta för att bekämpa den andra. Här står församlingen emellan dem. Lagg märke till vad som sker, den kommer att förena sig med dem! Det är exakt riktigt. Men nu finner vi, att det där inger fruktan och förvirring.

¹¹³ Men Församlingen, Bruden, är förenad av en enda Gud, under en enda Ande, Guds Ande, i en enda helig Guds Union, för att vara en enda helig Brud åt Gud. Det är riktigt, alltsammans, Kroppens enhet. Kroppen, som väntar som en Brud, eftersom – eftersom den är Bruden, liksom vi kallar oss för Bruden. För Brudens förenande-tid, så kommer Församlingen tillsammans. Det borde skapa bara en kärlek emellan oss, så att vi knappast kunde vara ifrån varandra. Det är riktigt. Vi bara . . . Man måste inte tigga folk om att be, man måste inte tigga dem om att tillbe Gud, man måste inte tigga dem om att göra det, som är rätt. De är bara så kära i Honom att det inte finns någonting annat.

¹¹⁴ Vad tycker Ni om en liten flicka, en riktigt vacker liten mö, som tänker gifta sig med någon stilig ung man, som hon är så

vansinnigt kär i, att det betyder mer för henne än hennes eget liv, och hon vet bestämt, att de kommer att gifta sig? Då den där bröllopsdagen närmar sig, ska jag säga Er, att den där lilla, hon "bara går omkring". Förstår Ni? Hon gör bara allting redo, hon överlämnar sig fullkomligt åt honom. Det är riktigt. Allting, som behagar honom, det är precis, vad hon vill göra. Nåväl, det borde vara Församlingens sätt idag, att vårt liv skulle vara så fördolt i Gud genom Kristus, beseglat där inne genom Den Helige Ande.

¹¹⁵ Det, som jag har undervisat Er om här, berättar för Er om de här tecknen och olika saker, som sker, jag har inte tid att göra det nu, kommer att göra det i ett annat Budskap, om Herren vill. Men det är en enda liten sak, som ännu saknas i Församlingen. Och vi vill ha det, komma fram till det, och jag är precis på gränsen till det nu. Förstår Ni? Vi vill komma fram till det där, om . . . Man måste göra det. Om man inte gör det, är det precis alltsammans, man måste göra det. För titta, förenandets tid står för dörren, för Gud håller på att samla ihop Församlingen, så att Den blir en – en Bortryckelse, för att fara till bröllopet för den mäktiga Unionen, då Gud och människa ska förenas för Evigheten, då tidens skapelser förenar sig med den Evige.

¹¹⁶ Det gjordes en gång i form av Människosonen på jorden. Och Han måste ge Sitt Liv, för att hämta fram en kraft, för att förena andra människor med denna samma Kraft, åt Jesu Kristi Brud. Och nu förenar Församlingen Sig till Kristi Kropp. Den har befriat Sig, skurit loss Sig från varenda liten boja, gjort sig redo, håller på att komma tillsammans, förenande ibland dem. Å, en kärlek och glädje, och Den Helige Ande rör Sig ibland dem. Oj, oj, vilken tid!

¹¹⁷ Då vi ser ankorna göra sig i ordning, vi ser gässen göra sig i ordning, vi ser djur . . . Bina göra sig i ordning, vi ser skyarna göra sig i ordning för regn, vi ser allting, hur det förenar ihop sig till sin stora framstöt. Vi ser Nationernas Förbund, nationerna tillsammans, förena sig i kommunism. Vi ser dem förena sig här borta i den västliga världen. Vi ser församlingen förena ihop sig, alla de här andra. Så det är absolut omöjligt, i någon annan tid skulle det inte kunna vara så här. Det skulle inte ha kunnat vara så här för tjugo år sedan, kunde inte ha varit så här. Det skulle inte ha kunnat vara så här för tio år sedan, det måste vara just nu. För, ser Ni, de här ismerna osv. hade inte kommit fram hit.

¹¹⁸ Vakna upp nu! Ruska på Dig, fort nu, och titta ut här, var vi är någonstans! Var är vi? Liksom de där vise männen är vi rakt i linje med Hans Ord, och Herrens Ljus skiner över vår stig. Åra vare Gud i Höjden! Och åra vare Gud, som gav oss Jesus Kristus, som vi älskar, och har fört oss ända hit. Och liksom vi . . . Vi är Hans folk, köpta till priset av Hans Blod.

¹¹⁹ Oj, oj! Då förenandets tid kommer, ser vi, då vi förenar oss med varandra i Hans Andes band, vi . . . Kan det vara Hans

Ande? Visst är Det Hans Ande. Varför är Det det? Det är Hans Ord, och Han är . . . Det där är Ordets Ande. Och då den där Löftesanden kommer över en och stadfäster och visar Sig just här, är det då samme Ande? Det var Den, som var hos Moses i öknen! Det var Den, som var över Jesus Kristus! Han är Den, som mötte Saulus på dennes väg till Damaskus! Han är densamme igår, idag och i evighet! Och Han gör samma sak!

¹²⁰ Och vi ser nationerna tillsammans, vi ser församlingens ledare tillsammans, vi ser kommunismen tillsammans, vi ser ismerna tillsammans, vi ser alla de här sakerna. Och nu ser vi Bruden förena Sig med Ordet. Oj, oj! Det är tid för de heliga att uppstå för att förena sig med dessa, som lever, för att fara och förena sig med Jesus Kristus för Evigheten.

¹²¹ Må Gud hjälpa oss, varenda en, att förena oss med Kristus ikväll, vi ska överlämna allt vårt, som vi är, allting, som vi har, hela vår själ, kropp och sinne åt Jesus Kristus och vänta på denna förenandets tid.

Då Guds basun ska ljuda och tid ej ska vara
mer,
Och morgonen gryr för evigt, ljus och klar.
Då de i Kristus döda ska uppstå och samlas
borta på den andra stranden där borta
(med Bruden som lever), För att hämtas upp
tillsammans.

¹²² Titta på förenandet! Gud förenar Församlingen med Sitt Ord, Ordet med Församlingen, så att de båda blir det samma: "Säg *detta*, och det ska ske. Gör *detta*, och det ska ske. Det här är det. Det här är jag framför Er, det här är jag, som bevisar det. Det här är jag tillsammans med Er." All right.

¹²³ Vi finner, att nu kommer den tiden, då Basunen ljuder och de där sovande heliga från fordom, de kan inte bli fullkomliggjorda utan oss, de är beroende av oss (Hebréerbrevet 11). Och då de kommer tillsammans, förenar de sig med de levande. Församlingen förenar Sig med Ordet, då Församlingen förenar Sig med Ordet, då blir de ett. De döda heliga tillsammans med de levande heliga förenar ihop sig för att bli ett, och alla far tillsammans för att förena sig med Kristus där borta, för Lammets Bröllopsmåltid.

¹²⁴ Det är förenandets tid, och tecknen flyger överallt. Tecknen är i nationerna, tecknen är i kommunismen, tecknen i den västliga världen, tecknen i Kyrkornas Råd. Och Tecknet är här ikväll under Den Helige Andes beskydd, och Guds Ord bekräftar det och gör det till Sanningen. Amen! Förenandets tid! Förenandets Tidstecken!

Låt oss böja våra huvuden!

¹²⁵ Herre Jesus, då mitt stackars hjärta hoppar av glädje, då jag ser möjligheterna (för mig, en medelålders man), men ändå

möjligheterna att jag får se Dig komma i den här generationen. Att få vara levande och stå här och se, då den där Basunen ljuder: "Den, som är oren, är fortfarande oren. Den, som är rättfärdig, är fortfarande rättfärdig. Den, som är helig, är fortfarande helig." Å, Herre, Gud!

¹²⁶ Och att få tänka på oss, då vi står där, med en enda gång, på ett ögonblick, då världen inte vet, vad som pågår, men helt plötsligt får man se framför sig, att ens nära och kära, som har gått vidare, har kommit för att förena sig med en igen. Och vi kommer att förvandlas med en enda gång, på ett ögonblick, och ryckas upp tillsammans för att möta Herren i luften. Och så förenas med Honom för att få vara där för evigt och aldrig behöva vara utanför Hans Närhet igen.

¹²⁷ Så härligt det är idag, Herre, att veta, att vi nu är förenade med en enda Ande! En enda Ande, Den Helige Ande, som har Ordet i sitt grepp, kommer i oss. Och så härligt det är, vilken förmån, att få kasta loss från all världen för att förena oss med Jesus Kristus! Och att tänka på, att vi en dag, i fysisk form, med en kropp lik Hans egen härliga kropp, ska sätta oss ner vid bordet vid Bröllopsmåltiden och där bli förenade och gifta med Honom för att leva som Brud och Brudgum genom alla tider, som ska komma, genom en ändlös Evighet.

¹²⁸ Herre, Gud, må detta inte vara bara en mytisk tanke hos människorna, utan må det bli en sådan realitet, att en sådan hunger och törst kommer att sätta in i människorna, att de kommer att. . . Då de läser sina tidningar, tittar på. . . Lyssnar till radion och nyheterna, och ser att det är förenandets tid! Signalerna blinkar.

¹²⁹ Herre, Gud, liksom vi talade om kvinnorna, vad de skulle göra i den yttersta tiden, vad församlingen skulle göra i den yttersta tiden, och vad Församlingstidsåldrarna skulle vara, och vad Inseglan skulle vara, alla de här andra sakerna. Och vi ser, liksom det var på Noas tid. Vi ser, liksom det var på Sodoms och Lots tid, då Herrens Ängel gav Sig tillkänna i mänskligt kött, som åt köttet från en ko och drack mjölk från kon och åt bröd och stod där och kunde tala om vad, som pågick bakom Honom. Och Jesus sa, att samma sak ska äga rum vid Människosonens tillkommelse.

¹³⁰ Herre, Gud, vi ser pyramiden, hur vi byggde upp den där och såg hur vi la till de här sakerna till den och finner, att vi är vid ändens tid och väntar på Toppstenen. Ära vare Gud! Vi ber, Fader, att Du ska få människorna att vakna upp fort nu och samla ihop oss med gudfruktig kärlek och respekt för Jesus Kristus och för varandra.

¹³¹ Om det finns några här ikväll, som inte har det hoppet vilande i sig, vill Ni räcka upp Er hand till Gud och säga: "Herre, Gud, förena mig med Dig, förena mig med Dig!" Gud välsigne

Dig, broder! Gud välsigne Dig och Dig, Dig, ja! "Förenas mig med Dig, Herre!" Ja! Oj, oj!

Nationerna bryts sönder, Israel vaknar,

¹³² Titta på Israel där borta, förenade! Israel, från överallt i världen, har kommit för att förenas sig, för att förenas sig, och nu är de en nation. De är en förenad nation med sin egen flagga, egna pengar, egen armé, allting. Om de någonsin var det, är de det nu. Israel förenat, Rom är förenat, församlingen är förenad. Och Bruden håller på att förenas Sig, amen, och den där mäktiga Unionens tillkommelse. Vad är det? Det rör sig alltsammans upp mot det där Tecknet, det där stora Huvudtecknet, Jesus och Hans Brud, som förenas Sig till ett.

¹³³ Fader, Gud, bevilja oss de här välsignelserna, som jag ber om åt de här människorna, och må vi vara förenade med Dig i hjärta och ande, då de räcker upp sina händer och åstundar det där! Herre, Gud, rena oss och gör oss till Dina! Bevilja oss det, Herre! Det är allt vi vet och kan göra, är att be. Och så sa Du, att om vi ber om det och tror det, så ska vi få det. Jag väntar på det, Herre. Jag tackar Dig i Jesu Kristi Namn. Amen.

Jag älskar Honom, jag älskar Honom,
För att Han först älskade mig,
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd. (Amen. Oj, oj!)

Se, Brudgummen kommer!
Jag hör midnattsropet!
Vi ska fara upp med ett rop, om vi alla håller
ut,
Och möta Honom i skyn.

Vaka och be, min broder,
Så att ingen tar Din krona!
För den ljumme och avfällingen
Kommer inte att bära brudklänningen.

¹³⁴ Det är riktigt. Låt oss bli redo för det här midnattsropet! Det kommer i en stund, då man inte tänker sig det. Det kommer att bli ett rop, inte bland den otroende världen, det kommer att vara en hemlighet. Men de troende, som väntar på det här, ser Ni stjärnorna komma på linje? Förstår Ni? Vad åstadkom det? Precis exakt liksom det gjorde första gången. Ser Ni, här är vi, tecknen kommer.

Vi ser tecknen visa sig på Hans välsignade
tillkomst,
Se, nu håller löven på att bli gröna.
Rikets evangelium har gått till varenda nation,
Och vi är nära, slutet kan skönjas.
Så glatt åstad, vi ska proklamera Hans
välsignade tillkomsts Budskap,

135 Är det riktigt? Å, proklamera Hans välsignade ankomsts Budskap! Det är det, vi måste göra. Tala om för varenda en: "Gör Dig redo, bered Dig att möta Gud!" Amen! Jag älskar Honom. Å, så jag älskar Honom! Låt oss nu stå upp på våra fötter nu! Då vi säger det till varandra, så sträck Dig runt och skaka hand med någon och säg:

Tills vi möts! (skaka hand nu) . . . Tills vi möts!
Tills vi möts vid Jesu fötter.
Tills vi . . .

Kom ihåg, Du kan ha en kallelse! Vårt nästa möte kan bli vid Hans fötter.

Å, Gud, vare med Dig, tills vi möts igen!

136 Tänk nu bara, innan vi möts igen, innan vi möts på söndag förmiddag eller onsdag kväll, kan det vara så, att . . . Innan man vet ordet av, saknas någon. Denne saknas, och de är borta. Å, att tänka sig, att Din man saknas, eller Din hustru saknas, och – och Johns hustru saknas och – och – och här borta saknas barnen. Allt ägde rum (vad ägde rum?), då är Du kvarlämnad!

Å, vilken gråt och jämmer då de förlorade får veta sitt öde,

De ropade till klipporna och bergen, (Liksom då Israel gick tillbaka in i staden, till Templet.)

De bad, men deras böner kom för sent. (De avvisade Budskapet.)

137 Å, broder, gör aldrig det! Vad Du än gör, stå tappert för saken! Jajamensan!

138 Tills vi nu möts, ska vi göra så här:

Tag det Namnet Jesus med Dig,
Som en sköld mot varenda bekymmer!
Då frestelserna samlas runt Dig, (Vad gör Du då?)

Andas det där heliga Namnet i bön!

Dyra Namn, å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.
Dyra Namn, å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.

139 Låt oss böja våra huvuden nu, medan vi nynnar!

Vid Namnet Jesus böjer vi oss,
Faller ner vid Hans fötter,
Kungars Kung i Himmelen . . . kröner Honom,
Då vår resa är avslutad. (Den kommer att bli det, en dag.)

Å, dyra Namn, dyra Namn, å, så ljuvligt!

Tills vi möts igen, vare Gud med Er!

Jordens hopp och Himmelens fröjd.
Dyra Namn, å, så ljuvligt! Så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.

FÖRENADETS TID OCH TECKEN SWD63-0818
(The Uniting Time And Sign)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag kväll den 18 augusti 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org